

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3Tk/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011642
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120011642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Michalom Eliašom, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným: S. Y., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom I., B. Y. XXXX/X, I. D., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom I., a W. Y., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom G. XXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/, písm. j/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. septembra 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní

- X. Daniel Y., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom B. Y. X I., t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov
X. Lucia Y., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom G. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov
X. Miroslav D., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom I., t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

uznávajú sa za vinných, že

ako členovia organizovanej skupiny pôsobili spoločným a vzájomne koordinovaným konaním s vopred určenými úlohami a ustáleným postavením od presne nezisteného času, najmenej však od januára 2018 do dňa 26.11.2019 v okrese Senica a Malacky s úmyslom a za účelom získavania finančného profitu z neoprávnenej výroby a predaja metamfetamínu - pervitínu, pričom:

Obžalovaný 1. S. Y. ako hlavný organizátor tejto skupiny finančne a organizačne zabezpečoval vstupné suroviny, chemické látky, tabletky a iné veci potrebné na výrobu metamfetamínu - pervitínu (napr. lieky Clarinase, Cyrus, chemikálie ako toluén, technický benzín, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková, kyselina fosforečná, jód, červený fosfor, kyselina jodovodíková), ktorý najskôr vyrábal vo svojom rodinnom dome súpisné číslo 5117 na ulici B. Y. v meste I. a neskôr v rodinnom dome súpisné číslo XXX v obci W. T. D. a následne vyrobený metamfetamín - pervitín plnil a balil do zrezaných a zatavených injekčných striekačiek alebo do papierových skladačiek, pričom na jednu várku vyrobil minimálne zo 100 gramov efedrínu 62 gramov metamfetamínu - pervitínu z čoho mal po odpočítaní nákladov finančný profit cca 5.000,- Eur a zabalený metamfetamín - pervitín predával sám na vopred dohodnutom mieste minimálne osobám: I. M., U. D., U. F., Y. D. a tiež zabalený metamfetamín - pervitín odovzdával obžalovaným I. D., W. Y. a H. G. (vylúčenej na samostatné konanie), ktorí v skupine pôsobili pre obžalovaného S. Y. ako tzv. díleri metamfetamínu - pervitínu.

Obžalovaná 2. W. Y. na základe a podľa požiadaviek obvineného S. Y. zadovážovala lieky potrebné na výrobu metamfetamínu a zároveň podľa požiadaviek dohodnutých stálych konečných užívateľov

metamfetamínu - pervitínu preberala od obžalovaného I. Y. objednaný počet dávok metamfetamínu - pervitínu, pričom pravidelne od neho kupovala 1 tzv. kubík metamfetamínu - pervitínu za cenu 70,- Eur a po jeho prevzatí tento na rôznych miestach v meste Malacky a v obci Lakšárska Nová Ves predávala viacerým konečným užívateľom metamfetamínu - pervitínu, a to minimálne osobám: C. W., I. H., N. R., pričom po predaji metamfetamínu - pervitínu odovzdávala tržbu obžalovanému S. Y. a súčasne si tiež presne nezisteným spôsobom zadovážila sušinu rastlín rodu Cannabis, ktorú prechovávala v rodinnom dome súpisné číslo XXX v obci W. T. D. a ktorú najmenej 3 krát odovzdala G. I..

Obžalovaný 3. I. D. na základe požiadaviek dohodnutých stálych konečných užívateľov metamfetamínu - pervitínu preberal od obžalovaného I. Y. objednaný počet dávok metamfetamínu - pervitínu za pevne vopred dohodnutú cenu 7,- eur za tzv. 1 čiaru metamfetamínu - pervitínu a po jeho prevzatí tento na rôznych miestach v meste I. predával za cenu 8,- Eur až 10,- Eur za 1 tzv. čiaru metamfetamínu - pervitínu viacerým konečným užívateľom, a to najmenej trikrát do týždňa minimálne osobám: G. R., I. H., M. Y., C. P., Z. U., U. F., F. Z., U. K., pričom po predaji metamfetamínu - pervitínu odovzdával tržbu obžalovanému S. Y..

Dňa 26.11.2019 a dňa 27.11.2019 boli na základe príkazov sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava vykonané domové prehliadky a na základe príkazov vyšetrovateľa PZ prehliadky iných priestorov alebo pozemkov a tiež realizované úkony podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku v rámci ktorých boli do trestného konania zaistené:

- v rodinnom dome číslo XXX v W. T. D. v užívaní obžalovaného S. Y. rôzne veci, ako napr. plastové misky, dózy, váhu, chemikálie, kyselinu chlorovodíkovú, toluén, ktoré obžalovaný S. Y. používal pri výrobe metamfetamínu,
- v rodinnom dome číslo XXXX na ul. B. Y. X v I. v užívaní obžalovaného S. Y. rôzne predmety, ako napr. chemikálie, etanol, kyselinu fosforečnú, acetón, ktoré obvinený S. Y. používal pri výrobe metamfetamínu, pestrofarebná papierová skladačka s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 306 mg vydaná obžalovaným S. Y., v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 70,1 % hmotnostného, obsahujúce 215 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý sa podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 13.01.2020 považuje za najmenej 5 bežných jednotlivých dávok, kde hodnota bola NPJ určená najmenej na 178,92 eura, tri biele papierové skladačky s obsahom zhodného kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 608 mg vydané obžalovaným S. Y., v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,0 % hmotnostného, obsahujúce 456 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý sa podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 13.01.2020 považuje za najmenej 11 bežných jednotlivých dávok,
- v rodinnom dome číslo XXX v W. T. D. v užívaní obžalovanej W. Y. väčšie plastové vrečko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 1372 mg a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 18,1 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 248 mg tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré sa podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 13.01.2020 považuje za najmenej 8 bežných jednotlivých dávok,
- menšie plastové vrečko s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 169 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14,8 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 25 mg tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré sa podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 13.01.2020 považuje za najmenej 1 bežnú jednotlivú dávku,
- biela papierová skladačka s obsahom kryštalického materiálu bielej farby s hmotnosťou 191 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,6 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 4 bežné jednotlivé dávky,
- inzulínová striekačka "BO U-100 Insulin" objemu 1 ml s oranžovým krytom na injekčnej ihle s obsahom jemne zakalenej kvapaliny s objemom 0,3 ml, v ktorej bola zistená prítomnosť metamfetamínu v množstve viac ako 10 mg s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), ktoré sa podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP- 2019/14838 zo dňa 13.01.2020 považuje za 1 jednotlivú dávku pripravenú na bezprostrednú parenterálnu aplikáciu,
- v osobnom motorovom vozidle zn. I., evo č.: G v užívaní obžalovanej H. G. (vylúčenej na samostatné konanie) zrezaná zatavená injekčná striekačka s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 106 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostného, obsahujúce 82 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré sa podľa

záverov znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 13.01.2020 považuje za najmenej 2 bežné jednotlivé dávky.

Rastliny rodu cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 139/1998 Z. z.) do I. skupiny omamných látok.

Účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. do II. skupiny psychotropných látok.

teda

Obžalovaný 1. S. Y.

vo väčšom rozsahu neoprávnene vyrábal, dal prepraviť, zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, po dlhší čas a na viacerých osobách,

Obžalovaní 2. W. Y., 3. I. D.

neoprávnene dali prepraviť, zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou, po dlhší čas a na viacerých osobách

čím spáchali

Obžalovaný 1. S. Y.

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i), j) Trestného zákona,

Obžalovaní 2. W. Y., 3. I. D.

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b, písmeno c, písmeno d, odsek 2 písmeno c Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i), j) Trestného zákona

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaný 1. S. Y.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovaná 2. W. Y.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný 3. I. D.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Po prednese obžaloby prokurátorom Krajskej prokuratúry Trnava boli obžalovaní S. Y., W. Y., I. D. na hlavnom pojednávaní poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa im kladú za vinu, môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení a po porade s obhajcom v priebehu pôvodného hlavného pojednávania urobili všetci traja obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, po čom boli vylúčení na samostatné konanie. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky obžalovaní odpovedali „áno“. Prokurátor ako aj obhajcovia na hlavnom pojednávaní vyjadrili súhlas s tým, aby súd prijal ich vyhlásenie. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdené v podanej obžalobe, teda ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i), j) Trestného zákona a u obžalovaného Y. aj ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, pričom boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky týchto trestných činov, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná len k výrokom o treste a o uložení ochranných liečení.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatela môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatela neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (Stanovisko NS SR Tpj 55/2016).

Následne bolo po vyjadrení procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením správ o povesti na obžalovaných (register priestupkov, odpis z RT, lustrácia v STA) ako aj znaleckých posudkov vypracovaných MUDr. Klaudiou Stanislavovou č.19/2020 pre obž. D. a č. 24/2020 pre obž. Y., z ktorých bolo zistené:

1/ S. Y.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný. Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedú ďalšie trestné konania. Obžalovaný bol v sledovanom období 2x priestupkovo postihovaný pre porušovanie pravidiel cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť, zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pretože u obžalovaného bola prevaha poľahčujúcich okolností. Pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice o jednu tretinu rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou a ukládanie trestu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona v rozmedzí sadby 10 až 13 rokov a 4 mesiace (pôvodná sadzba 10-15 rokov). Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 6 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 10 rokov). Súd obžalovanému teda uložil nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov /t.j. pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko ho považoval za dostatočný, s prihliadnutím aj na postoj obžalovaného ku skutku na hlavnom pojednávaní, pričom u obžalovaného vzhľadom aj na skutočnosť, že obžalovaný bol hlavným organizátorom skupiny, ktorý mal najväčšie profity z drogovej trestnej činnosti, či už finančné, ako aj sexuálne v podobe sexuálnych služieb, ktoré mu za poskytnuté drogy kompenzovali obžalovaná Y. ako aj G., ktorá je vylúčená na samostatné konanie. Na druhej strane, obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, za posledné obdobie mal len dve priestupkové previnenia. Čo sa týka obhajcom avizovanej spolupráce obžalovaného s OČTK v inej trestnej veci, na túto skutočnosť súd neprihliadal, pričom keď mali OČTK záujem kompenzovať „pomoc“ obžalovaného v ich prebiehajúcim vyšetrovaní, mohli s obžalovaným uzatvoriť dohodu o vine a treste, prípadne iný inštitút, ktorý im umožňuje Trestný poriadok (napr. podmiennečné zastavenie trestného stíhania), nie spoliehať sa na zhovievavosť súdu. Súd obžalovanému zároveň obligatórne uložil aj ochranný dohľad vo výmere 2 roky, nakoľko sa jedna o obzvlášť závažný zločin.

Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko u obžalovaného nepovažoval za potrebné ho zaradiť do

maximálneho ani do stredného stupňa stráženia, s prihliadnutím na doterajšiu minulosť obžalovaného, ktorý ešte nebol súdne trestaný, ako aj na vek obžalovaného.

2/ W. Y.

Obžalovaná bola doposiaľ 1x súdne trestaná (Okresný súd Malacky sp. zn. 1T/78/2012), pričom toto odsúdenie má amnestiou zahladené a hľadá sa ňu akoby nebola súdne trestaná. Voči obžalovanej sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedú ďalšie trestné konania. Obžalovaná bola v sledovanom období 5x priestupkovo postihovaná pre porušovanie pravidiel cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznala sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala) a zároveň súd nezistil ani jednu príťažujúcu okolnosť, zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pretože u obžalovanej bola prevaha poľahčujúcich okolností. Pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice o jednu tretinu rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou a ukladanie trestu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona v rozmedzí sadby 10 až 13 rokov a 4 mesiace (pôvodná sadzba 10-15 rokov). Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a úprimne ho oľutovala, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 6 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 10 rokov). Súd obžalovanej teda uložil nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov /t.j. pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko ho považoval za dostatočný, s prihliadnutím aj na postoj obžalovanej ku skutku na hlavnom pojednávaní, pričom u obžalovanej vzhľadom aj na skutočnosť, že vlastne k páchaniu trestnej činnosti bola privedená svojou závislosťou na drogách, ktorú uspokojovala v súvislosti s páchaním predmetného skutku. Zároveň obžalovaná bola doposiaľ 1x súdne trestaná, pričom toto odsúdenie je zahladené, za posledné obdobie mala len päť priestupkových previnení. Súd obžalovanej obligatórne uložil aj ochranný dohľad vo výmere 2 roky, nakoľko sa jedná o obzvlášť závažný zločin. Súd zároveň obžalovanej s prihliadnutím na znalecký posudok MUDr. Klaudie Stanislavovej č. 24/2020 uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nakoľko spáchaný zločin mal súvis aj s drogovou závislosťou obžalovanej.

Súd obžalovanú na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko u obžalovanej nepovažoval za potrebné ju zaradiť do maximálneho ani do stredného stupňa stráženia, s prihliadnutím na doterajšiu minulosť obžalovanej, ktorá ešte nebola vo výkone nepodmienečného trestu, ako aj samotnú osobu obžalovanej.

3/ I. Višváder

Obžalovaný bol doposiaľ 9x súdne trestaný, pričom prvých sedem odsúdení má zahladených. V poradí 8. odsúdenie je OS Malacky sp. zn. 3T/80/2013, pričom mu bol rozsudkom zo dňa 24.06.2013, uložený nepodmienečný trest vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne vedú ďalšie trestné konania na OS Malacky. Obžalovaný nebol v sledovanom období priestupkovo postihovaný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu

poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - už bol v minulosti súdne trestaný), zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 2 Trestného zákona, pretože u obžalovaného bol vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona v rozmedzí sadby 10 až 15 rokov. Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 6 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 10 rokov). Súd obžalovanému teda uložil nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 9 rokov /t.j. pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko ho považoval za dostatočný, s prihliadnutím aj na postoj obžalovaného ku skutku na hlavnom pojednávaní, pričom u obžalovaného vzhľadom aj na skutočnosť, že obžalovaný aj napriek vyhláseniu o vine, je už ťažký recidivista, ktorý už vykonával v minulosti aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom súd nepovažoval s prihliadnutím na takto kriminálne narušenú osobu spravodlivé, ukladať nižší trest, dá sa povedať, že už len samotné ukladanie pod samotnú spodnú hranicu trestnej sadzby je pre obžalovaného viac ako priaznivé. Súd obžalovanému obligatórne uložil aj ochranný dohľad vo výmere 2 roky, nakoľko sa jedná o obzvlášť závažný zločin. Súd zároveň obžalovanému s prihliadnutím na znalecký posudok MUDr. Klaudie Stanislavovej č. 19/2020 uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nakoľko spáchaný zločin mal súvis aj s drogovou závislosťou obžalovaného.

Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko u obžalovaného nepovažoval za potrebné ho zaradiť do maximálneho stupňa stráženia, s prihliadnutím na mimoriadne zníženie trestu, kde súd nie je viazaný inak obligatórnym umiestnením do ústavu na výkon trestu.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona, teda že obžalovaní napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, súd túto obžalovaným pri ukladaní trestu nepriznal s tým, že okolnosť spočívajúca vo vyhlásení obžalovaného o vine zo spáchania skutku v obžalobe bola premietnutá do priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, ako aj z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd následne prijme, nie je podľa názoru súdu dôvodom na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, navyše v situácií, kedy Trestného zákona hovorí „napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom“, pričom je potrebné uviesť, že súdy trestnú činnosť neobjasňujú (tú objasňujú iba orgány činné v trestnom konaní). Uvedené úvahy súd uvádza hlavne z dôvodu vedomosti o uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016 sp. zn. 4Tdo 63/2015, ktoré rozhodnutie sa týkalo práve priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. v prípade, ak obžalovaný vyhlási na hlavnom pojednávaní, že je vinný a súd následne toto jeho vyhlásenie prijme. Rovnako je tomu tak aj k argumentácií obhajcu ohľadom napomáhania už v prípravnom konaní, súd je toho názoru, že postoj obžalovaného už v prípravnom konaní je odzrkadlený v poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l) Trestného zákona.

Takto uložené tresty považuje súd za primerané, zákonné a spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.